

Голѣмиятъ бой се решаваше. Още малко и България можеше: отдалечъ да изпрати поздрава си за блѣскавата побѣда. Дивизията на Джемалъ-Бей отстъпваше вече. Отъ този моментъ се започна онова страшно за турската армия бѣгство, което по голѣмината си и загубитѣ на отстъпващитѣ части, напомняше паниката при голѣмото бѣгство на Наполеоновата армия отъ Русия.

По този случай, кореспондента на голѣмиятъ английски вестникъ „Таймсъ“, който е билъ въ армията на Мухтаръ Паша, пише следното:

„Дори съ най-силнитѣ думи не съмъ способенъ да опиша въ какво хаотическо състояние, въ какъвъ безпорядкъ се намираха всичкитѣ части на разбитата турска армия. *Въ този бой, който смѣло можемъ да сравнимъ съ боя при Мукденъ цѣлата турска армия бѣше унищожена.* Въ бѣсенъ бѣгъ се оттеглиха нейнитѣ печални останки назадъ къмъ Чаталджа. Българитѣ плениха 42 скорострелни орждия, много знамена, 150 вагона провизии и 2800 пленници. Тази блѣскава, историческа победа *Българскиятъ народъ* заплати съ 15,000 убити и ранени.“*)

Ето какво се разказва въ бойната реляция на полка за този день:

„Първа дружина на полка, следъ като съ атака зае висотата южно отъ с. Соуджакъ продължи своето преследване южно отъ шосето на Виза — Бунаръ-Хисаръ, и залови цѣлтурски лагеръ съ четири муниционни кола. Четвъртата рота, като чу тржбенъ турски сигналъ отъ къмъ гората, се понесе по него и почти безъ бой принуди една турска рота, заедно съ офицеритѣ си, да се предаде.

„Щомъ се започна усиления бой по шосето до „Червената-прѣстъ“, при завоя на шосето Виза — Бунаръ-Хисаръ и когато 1-а дружина се развърна отново въ боенъ редъ отъ лѣво 24 пѣх. полкъ, командира на полка заповѣда на командира на 9 рота да премине р. Пуралия и да разузнае какъ е положението на лѣвиятъ ни флангъ. Командира на ротата, следъ като поема съ себе си изостанали войници отъ 45 и 46 полкове, повежда ротата, преминава рѣката и по лѣвиятъ ѝ брѣгъ се искачва на височината, гдето съ бой прогоня закрепилитѣ се тамъ турски групи.

„Въ сжщото време, когато се забелезва, че турцитѣ настѣпватъ въ лѣво отъ шосето къмъ фланга на 1-а дружина, командира на полка заповѣда 2-ра дружина да се развърне въ лѣво отъ 1-а дружина, като се изпратиха 13 и 15 рота въ подкрепление.

„2-а дружина, щомъ премина рѣката Пуралия на северъ отъ селото съ сжщото име на около единъ километъръ по посока на „Червена-прѣстъ“ се спре до брѣгътъ на Соуд-

*) Тѣзи бележки на чуждитѣ вестници трѣбва да се помнятъ, защото тѣ установяватъ и предъ международната съвѣсть кой изнесе тежестта на войната срѣщу турцитѣ.